

Brutícia enquistada

Il·lustracions: Bet Calderer / Text: Xavier González-Costa

Ets com un barb d'aquells que surten i es van fent negres a la vora del nas, que incomoden a la vista quan al matí et mires al mirall, però que no molesten i, tot i remenar-te'ls alguna vegada, quan veus que no volen sortir, al final, els deixes estar.

Però avui me n'he atipat, no he pogut més i m'hi he acarnissat fins que l'he tingut tot a fora, malgrat el dolor i que m'hi he hagut d'estar una bona estona. Feia fàstic. Per això, quan l'he vist sencer damunt de l'ungha, he hagut de fer un esforç per no preguntar-me com he pogut esperar tant de temps, com he pogut viure fins ara amb aquesta brutícia enquistada...

És igual, ara ja està. I, sí, m'ha quedat el porus obert i un bon senyal, però m'he rentat la cara amb sabó i l'aigua ben freda, i demà ja gairebé no es notarà.

X

avier González-Costa va començar a viatjar als vuit anys acompanyant a Juli Verne i a Tintin. Després, de gran, ha anat a veure si és veritat, cooperant amb la desapareguda organització "Viatgers sense Fronteres" que va presidir des de la seva fundació. És escriptor autodidacta, de formació acadèmica en el món de les ciències. Ha guanyat diversos premis de poesia i de teatre. Com a actor, porta més de vint-i-cinc obres de teatre al sarró del Garrofa, que va interpretar durant vint-i-sis Nadals als Pastorets de Berga.

Bet Calderer és una berguedana de Barcelona, artista i grafista. Sortida dels forns de la Facultat de Belles Arts de la capital, se sent orgullosa de poder dir que va començar a treballar al costat de Pepe Calvo, amb qui va aprendre l'ofici de donar solucions de disseny gràfic per a empreses com Coca-cola, Santiveri, Martínez-Bimbo, Marcilla, etc. Des de fa quinze anys ha fet de la seva passió, la pintura i el dibuix, el seu modus vivendi. Ha col·laborat amb Ibèrica de dansa amb l'escenografia pictòrica de l'espectacle "Las estaciones".

